

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOI

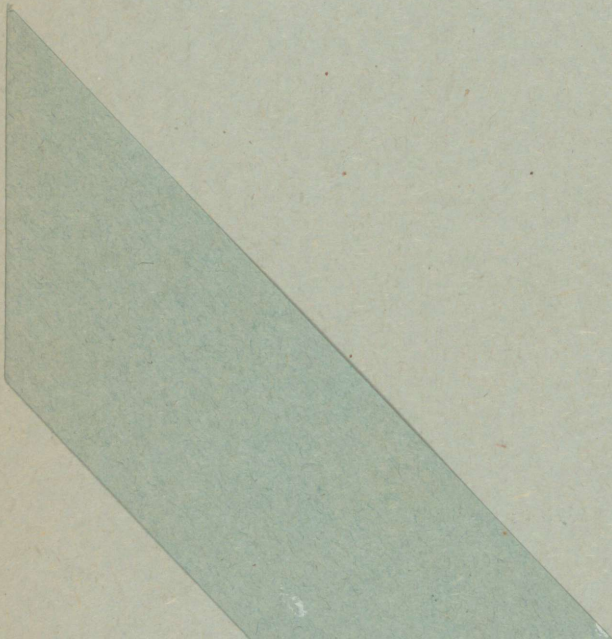
*Metoodiline juhend
poliitilise ökonoomia
õppimiseks TRÜ
kaugõppe osakonnas*

TARTU 1965

Tartu Ülikool.

Metoodiline juhend...

A

A-27238,,

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL

Politiilise ökonomia kateeder

METOODILINE JUHEND

politiilise ökonomia õppimiseks TRÜ

käugõppe osakonnas

Tartu 1965

2

Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu
65606

S i s s e j u h a t u s .

Poliitilist ökonoomiat õpivad Ajaloo-Keeleteaduskonna, Füüsika-Matemaatikateaduskonna, Bioloogia-Geograafiateaduskonna ja Pedagoogilise Instituudi kaugõppe üliõpilased 130 tunniks koostatud programmi alusel järgmiselt:

6. s e m e s t r i l loetakse kapitalismi ja imperialismi poliitilist ökonoomiat 14 tundi. 6. semester lõpeb e k s a m i g a kapitalismi ja imperialismi poliitilise ökonoomia kohta.

7. s e m e s t r i l loetakse sotsialismi poliitilist ökonoomiat 12 tundi ja 8. s e m e s t r i l 12 tundi. 7. semestril on a r v e s t u s sotsialismi poliitilise ökonoomia kohta kuni teemani "Hind, omahind ja ettevõtte puhastulu" ja 8. semestril e k s a m sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

K o n t r o l l t õ õ tuleb esitada 6. semestril ühele teemale kapitalismi või imperialismi poliitilisest ökonoomiast ja 8. semestril ühele teemale sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

Õigusteaduskonnas õpitakse poliitilist ökonoomiat 280 tunniks koostatud programmi alusel järgmiselt:

5. s e m e s t r i l on loengud kapitalismi poliitilisest ökonoomiast 24 tundi. Semester lõpeb a r v e s t u s e g a kapitalismi poliitilisest ökonoomiast kuni imperialismi poliitilise ökonoomia teemadeni.

6. s e m e s t r i l loetakse imperialismi poliitilist ökonoomiat 20 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a kapi-

talismi ja imperialismi poliitilise ökonoomia kohta.

7. s e m e s t r i l on loengud sotsialismi poliitilisest ökonoomiast 20 tundi. Semester lõpeb a r v e s t u s e g a sotsialismi poliitilisest ökonoomiast kuni teemani "Isemajandamine".

8. s e m e s t r i l on loengud sotsialismi poliitilisest ökonoomiast 20 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

K o n t r o l l t ö ö tuleb esitada 8. semestril ühele teemale sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

K u r s u s e t ö ö tuleb esitada 6. semestril ühele kursusetöö teemale kapitalismi poliitilisest ökonoomiast.

Majandusteaduskonnas õpitakse poliitilist ökonoomiat 280 tunniks koostatud programmi alusel järgmiselt:

1. s e m e s t r i l on loengud kapitalismi poliitilisest ökonoomiast 24 tundi. Semester lõpeb a r v e s t u s e g a kapitalismi poliitilisest ökonoomiast kuni **imperialismini**.

2. s e m e s t r i l on loengud imperialismi poliitilisest ökonoomiast 20 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a kapitalismi ja imperialismi poliitilise ökonoomia kohta.

3. s e m e s t r i l on loengud sotsialismi poliitilisest ökonoomiast 20 tundi. Semester lõpeb a r v e s t u s e g a sotsialismi poliitilisest ökonoomiast kuni teemani "Isemajandamine".

4. s e m e s t r i l loetakse sotsialismi poliitilist ökonoomiat 20 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a sotsialismi poliitilise ökonoomia kohta.

K o n t r o l l t ö ö tuleb esitada 2. semestril ühele teemale kapitalismi või imperialismi poliitilisest ökonoomiast.

K u r s u s e t ö ö tuleb esitada 4. semestril ühele teemale sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

Kehakultuuri- ja Arstiteaduskonnas õpitakse poliitilist ökonoomiat 80 tunniks koostatud programmi alusel järgmiselt:

5. s e m e s t r i l loengud kapitalismi ja imperialismi poliitilisest ökonoomiast 12 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a kapitalismi ja imperialismi poliitilise ökonoomia kohta.

6. s e m e s t r i l on loengud sotsialismi poliitilisest ökonoomiast 12 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a sotsialismi poliitilise ökonoomia kohta.

K o n t r o l l t ö ö d tuleb esitada 5. semestril ühele teemale kapitalismi ja 6. semestril ühele teemale sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

M ä r k u s : Kui Arstiteaduskonna üliõpilased on jõudnud IV kursusele ja neil ei ole veel poliitilise ökonoomia kursust õiendatud, siis neil tuleb see teha järgmiselt:

7. s e m e s t r i l loetakse kapitalismi ja imperialismi poliitilist ökonoomiat 12 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a kapitalismi poliitilise ökonoomia kohta.

8. s e m e s t r i l on loengud sotsialismi poliitilisest ökonoomiast 12 tundi. Semester lõpeb e k s a m i g a sotsialismi poliitilise ökonoomia kohta.

K o n t r o l l t ö ö d tuleb esitada 7. semestril ühele teemale kapitalismi ja 8. semestril ühele teemale sotsialismi poliitilisest ökonoomiast.

I. ÜLDISED JUHENDID.

Poliitiline ökonomia - marksismi üks kolmest koostisosast - on teadus ühiskondlike tootmissuhete arenemisest vastastikusel toimes tootlike jõududega. Marksistlik-leninlik poliitiline ökonomia käsitleb objektiivseid majandusseadusi, mis määravad materiaalsete hüvede tootmise ja jaotamise ühiskonna mitmesugustel arenguastmetel. Nii relvastab poliitiline ökonomia töötavat rahvast võitluses kapitalismi vastu ning kommunismi võidu eest, loob võimaluse õigesti juhtida sotsialistlikku rahvamajandust ning viia edukalt lõpule kommunistliku ühiskonna kõrgema astme rajamine. Seepärast kuulub poliitilise ökonomia kursus ülilkooli kõigi teaduskondade õppekavasse. Lisaks sellele on poliitilisel ökonomial eriline tähtsus kõrgema majandusteadusliku ja juriidilise hariduse süsteemis, mistõttu nende erialade õppeprogrammis on poliitilisele ökonomiale jäetud rohkem aega ning aine tundmise suhtes esitatud hoopis suuremaid nõudmisi.

Kaugõppe üliõpilase peamiseks õppetöö vormiks on õppe-materjali iseseisev läbitöötamine. Sii kuuluvad järgmised tähtsamad allikad (esitatud mitte tähtsuse, vaid kasutamise järjekorra järgi):

a) Poliitilise ökonomia kursuse programm (280 tundi Majandus- ja Õigusteaduskonna üliõpilastele, 80 tundi Arsti- ja Kehakultuuriteaduskonna üliõpilastele, 120 ja 130 tundi teiste erialade üliõpilastele). Ühe või teise teema õppimine peab algama programmiga tutvumisest, sest programm määrab ära uuritavate küsimuste ringi, tõstab esile kindlas

süsteemis need põhiprobleemid, millele õppimise käigus on vaja vastus leida. Lisaks sellele kergendab programmi jär-
gi õppimine hiljem ka eksamite õiendamist, sest eksamil on
üliõpilasel õigus programmi kasutada.

b) Õpik (Majandusteaduskonna üliõpilastele kahekõite-
line "Курс политической экономии", teistele standardõpik,
mis on ka eesti keeles ilmunud). Alati tuleb kasutada õpi-
ku uusimat trükki. Õpikus on materjal esitatud ülevaatlikul
süsteemiseeritud kujul, mistõttu õpik kujunebki peamiseks,
kuigi kaugeltki mitte ainsaks teadmiste omandamise allikaks.

c) Kõrvuti õpikuga on soovitatav üksikute teemade läbi-
tõttamisel kasutada TRÜ ja TPI poliitilise ökonomia kateed-
ri poolt väljaantud rotaprintidel paljundatud loenguid.

d) Album "Poliitiline ökonomia. Näitlikud õppevahendid"
Iga teema kohta leiduvad tabelid, skeemid ja diagrammid muu-
davad õpitava ülevaatlikumaks, piltlikumaks ning aitavad ära
kasutada nägemismälu.

e) K. Marxi, F. Engelsi, V.I. Lenini tööd, NLKP ja teiste
kommunistlike ning töölispartei otsused ja muud materja-
lid programmis esitatud kohustusliku kirjanduse loetelu jär-
gi. Neid materjale tundmata ei ole võimalik aine omandamine
nõutaval tasemel ja vajalikus ulatuses. Proletaarse poliiti-
lise ökonomia rajajaks on Marx ja Engels, pärast seda on
marksistliku poliitilise ökonomia arendamiseks suurima pa-
nuse andnud Lenin. Lenini töödega on seotud terve ajastu
marksistliku majandusteooria arendamisel ja kaitsmisel kodan-
luse ning revisionistide kallaletungide eest. Ei ole mõeldav
marksistlik-leninliku majandusteooria omandamine tutvumata
kas või kõige tähtsamate Marxi, Engelsi, Lenini majandus-
teaduslike töödega. NLKP kongresside, Keskkomitee pleenumi-
te, kommunistlike ja töölispartei esindajate nõupidamiste
dokumentides on üldistatud ning teoreetiliselt mõtestatud
peamised kaasaja probleemid ja nähtused. Seepärast on mark-
sistlik-leninliku poliitilise ökonomia tänapäevaprobleemi-
de sügavaks mõistmiseks tingimata vaja tunda neid allikaid.

f) Palju väärtuslikku materjali poliitilise ökonoomia aktuaalsemate küsimuste kohta leidub majandusteaduslikes ja parteipoliitilistes ajakirjades, samuti ilmuvates uurimustes, ülevaadetes, monograafiates. Niisugust jooksvat materjali peavad tundma eeskätt Majandusteaduskonna üliõpilased, eriti nüüd, kus kaugõppe vormis õppimine on seostatud tööga vastaval erialal.

g) Lisaks eespool loetletud trükistele on iseseisva töö abistamiseks mõeldud sissejuhatavad konsultatsioonid ja ülevaateoengud õppe- ja eksamisessioonidel, raadioloengud, konsultatsioonid sessioonide vaheajal. Neid kaugõppijate abistamise vorme on vaja aktiivselt kasutada.

* * *

Kõrgema hariduse omandamine kaugõppe korras nõuab loobumist paljustki, nõuab ajaressursside rangelt plaanikindlat kasutamist, eriti nüüd, kus kaugõppe edasiarendamise üheks olulisemaks ülesandeks on õppetöö taseme tõstmine.

Poliitilise ökonoomia kursuse iseseisval omandamisel kaugõppe korras on vaja silmas pidada järgmist:

a) Kõige olulisemaks, aga ka kõige raskemaks, kõige enam distsipliini nõudvaks tingimuseks on pidev plaanikindel õppimine sessioonide vaheajal. Ükskõik kui pingeline töö sessiooni ajal ka oleks, ei saa see pidevat õppimist asendada ega sügavaid kindlaid teadmisi anda.

b) Suurt järjekindlust on vaja ka materjali sisulisel läbitöötamisel. Õppimisel ei tohi vahele jätta ühtegi teemat ega üle minna uue osa juurde enne, kui eelnev on omandatud, sest poliitilise ökonoomia kursus pole teadmiste summa, vaid teadmiste süsteem oma kindla sisemise loogika ja tõestuste ahelaga.

c) Tuleb vältida formuleeringute, tõestuste, seisukohade mehhaanilist õppimist. Aine on tõeliselt ja kõige väiksema vaevaga omandatav ikkagi ainult sisuliselt mõistetud süsteemina.

d) Töö käigus tekivad küsimused ja probleemid tuleb otsekohe üles märkida ning nendele vastuse leidmiseks kasutada konsultatsioone.

* .

Iseseisva töö tulemuste kontrollimiseks ja suunamiseks ning omandatud teadmiste kontrollimiseks kasutatakse järgmisi vorme: kontrollitööd (juhend nende koostamiseks järgneb), Õigus-Majandusteaduskonnas ka kursusetööd (juhend järgneb), arvestused ja eksamid (vastava teaduskonna, osakonna õppeplaani kohaselt).

II. ÜLDISED NÕUDED KONTROLLTÖÖDE KOHTA.

Marksistlik-leninlik poliitiline ökonomia on üks tähtsamaid marksistlik-leninliku teooria koostisosi (üks komponent). Ta uurib inimestevahelisi suhteid tootmis-, jaotamis-, vahetamis- ja tarbimisprotsessis ja selgitab majandusseadusi, mis reguleerivad materiaalsete hüvede tootmist ja jaotamist inimühiskonna mitmesugustel arenguastmetel.

Poliitiline ökonomia on ajalooline teadus. Ta uurib seda, kuidas ühiskondlik tootmine areneb madalamatelt astmetelt kõrgematele astmetele, kuidas tekivad, arenevad ja hukuvad ühiskondlikud korrad, mis on rajatud inimese eksploateerimisele inimese poolt. Poliitiline ökonomia põhjendab, kuidas kogu ajaloolise arenemise käik valmistab ette sotsialistliku tootmisviisi võitu.

Marksistlik-leninlik poliitiline ökonomia on klassiteadus, parteiline teadus. Ta on võimsaks ideoloogiliseks

relvaks töölisklassi, kõigi töötajate käes võitluses kodanluse vastu, sotsialistliku revolutsiooni võidu eest. Poliitilise ökonomia ehk majandusteooria tundmine võimaldab aru saada majanduslikest protsessidest, nendevahelistest põhjuslikest seostest nii sotsialistlikus kui ka kaasaegses kapitalistlikus ühiskonnas ning ette näha ühiskonna arenemise käiku tulevikus. Majandusteooria probleemide sügav mõistmine võimaldab oskuslikumalt lahendada ka praktilisi küsimusi, mis tekivad rahvamajanduse arendamisel üksikutes ettevõtetes, tootmisharudes või rahvamajanduses tervikuna.

Kaugõppeüliõpilased peavad mitmekülgselt omandama marksismi-leninismi majandusteooriat, õppima seda rakendama praktiliste ülesannete lahendamiseks oma töökohas.

Poliitilise ökonomia põhiliseks meetodiks kaugõppeüliõpilastel on iseseisev töötamine. Sügavate ja püsivate teadmiste omandamiseks peavad üliõpilased süstemaatiliselt töötama poliitilise ökonomia aine alal. Selleks tuleb juhinduda programmist, kus on iga teema kohta antud tähtsamad küsimused ja kohustuslik kirjandus. Üliõpilased peavad hästi läbi töötama klassikute tööd ja NLKP XXII kongressi materjalid, eriti aga NLKP programmi. On nõutav, et üliõpilased uuriks ja õpiks tundma kõiki tähtsamaid partei dokumente, mis avaldatakse järgnevatel NLKP Keskkomitee pleenumitel ja kongressidel.

Poliitilise ökonomia omandamiseks on kaugõppe üliõpilastele ette nähtud kontrolltööd. Need ei ole mõeldud ainult selleks, et kontrollida üliõpilaste teadmisi valitud teemal. Nende koostamisel omandavad üliõpilased kogemusi majanduslase kirjanduse iseseisvaks läbitöötamiseks, õpivad õigesti väljendama oma mõtteid, analüüsima keerulisi teoreetilisi probleeme, siduma teooriat praktikaga, kommunismiehitamise ülesannetega. Kontrolltöös peab üliõpilane kasutama 1) marksismi-leninismi klassikute teoseid, 2) partei ja valitsuse otsuseid, 3) nõukogude majandusteadlaste töid ja 4) konkreetseid andmeid ja materjale oma ettevõttest, asutusest, kodurajoonist või -linnast.

Vaja on kontrolltöös näidata teooria seost praktikaga ja anda hävitav kriitika marksismi-leninismi teooria vaenulikele seisukohtadele.

Kuidas koostada kontrolltööd? Missugusest metoodikast lähtuda?

Kõigepealt tuleb valida teema, mis on lähedane oma töö iseloomule või mis osutub raskemaks ja nõuab sügavamalt uurimist. Vastavalt teemale asub üliõpilane kirjanduse läbitöötamisele ja konkreetse materjali kogumisele. Põhilise kirjanduse leiab üliõpilane juhendile lisatud temaatikast. Täiendavat kirjandust võib leida üliõpilane ka iseseisvalt vastavalt teemale ajakirjadest "Коммунист", "Eesti Kommunist", "Политическое самообразование", "Вопросы экономики", "Социалистический труд", "Плановое хозяйство", ajalehtedest "Экономическая газета", "Edasi", "Rahva Hääl" jt. Peale selle tuleb koguda rajooni, linna jne. ettevõtete materjale, NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse teadaandeid, andmeid ametlikest statistilistest kogumikest.

Pärast vajaliku kirjanduse läbitöötamist koostab üliõpilane kontrolltöö plaani. See on tähtis etapp töö kirjutamisel. Et plaan õnnestuks, peab üliõpilane tutvuma üksikasjalikult poliitilise ökonomia kursuse programmi vastava osaga, määrama kindlaks küsimuste ringi, mida ta soovib lahendada kontrolltöö ulatuses. Ei ole soovitatav võtta liiga palju ja seejuures suhteliselt üldisi küsimusi. Sõltuvalt kontrolltöö mahust on otstarbekas võtta vaid 3 - 5 küsimust.

Näiteks teema "Kapitali olemus. Püsiv ja muutuv kapital" arendamiseks võib valida järgmise plaani:

- 1) kapital kui ühiskondlik tootmissuhe,
- 2) kapitali kodanlike definitsioonide kriitika,
- 3) püsiv- ja muutuvkapital,
- 4) Marxi õpetuse püsiv- ja muutuvkapitalist tähtsus proletariaadi klassivõitluse seisukohalt.

Kontrolltööd ei tohi üle koormata teisejärguliste küsimustega, vaid peab selgitama teema sõlmprobleeme. Töö sisu tuleb esitada loogiliselt ja kõigile arusaadavalt.

Iga järgnev probleem kasvab välja eelmisest. Kontrolltöö kirjutamisse peab üliõpilane suhtuma loovalt. Ei tohi minna kergemat vastupanu teed ja kirjutada kontrolltööd kahekolme allika komplatsioonina. Samuti ei tohi liialdada tsitaatidega (näiteks mõnes töös moodustavad tsitaadid 1/3 kogu tööst), millede hulka kaob autori mõte. Töös tuleb põhjendada sotsialismi üleolekut kapitalismist, näidata sotsialismi eelseid kapitalismi ees ja Kommunistliku Partei juhtivat osa meie maa rahvamajanduse ja ühiskonna elu arendamisel. Ei tohi ka unustada sotsialismi maailmasüsteemi riike, nendevahelist koostööd. Tuleb anda terav kriitika kodanlikele ja teistele marksismiteooria vastandlikele vaadetele.

Pärast kirjanduse läbitöötamist, materjalide kogumist ja teema igakülgset uurimist tuleb asuda kirjaliku töö vormistamisele. Kontrolltöö tuleb kirjutada lehe ühele poolele loetava käekirjaga (võib ka masinakirjas). Töö ulatub mahult 10 - 15 dinnformaadis leheküljeni. Tsitaadid ja arvmaterjal tuleb viidata üldistele viitamise ja tsiteerimise nõuetele vastavalt. Üldtuntud arvunäitajaid pole tarvis viidata.

Töö lõplikul vormistamisel kujuneb harilikult järgmine kontrolltöö struktuur:

Kontrolltöö plaan

1.
2.
3.
4.

jne.

Kasutatud kirjanduse loetelu.

Leheküljed tuleb numereerida. Viimase lehekülje lõppu kirjutada allkiri ja töö valmimise kuupäev.

Üliõpilased peavad kontrolltööd esitama t ä h t a j a l i s e l t , s.o. 1 kuu enne õppe- ja eksamisessiooni algust.

Kui kontrolltööd ei arvestata, peab üliõpilane kirjutama uue töö.

Kaugõppe üliõpilasi, kes ei esita nõuetele vastavat kontrolltööd, eksamitele ei lubata.

Poliitilise õkonoomia kursuse iseseisval läbitöötamisel võivad üliõpilased pöörduda kateedri õppejõudude poole konsultatsiooni saamiseks. Konsultatsiooni võivad üliõpilased saada kateedrist ka kirja teel.

III. KONTROLLTÖÖDE TERMAID.

1. teema: Poliitilise õkonoomia aine.*

K. M a r x , Eessõna teosele "Poliitilise õkonoomia kriitikast" K. Marx ja F. Engels, Valitud teosed kahes köites, I kd., Tallinn 1957.

K. M a r x , Kapital, I kd. Eessõna esimesele trükile. Järeلسõna teisele trükile, Tallinn 1953.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, teine osa, I ptk., Tallinn 1954.

V. I. L e n i n , Retsensioon. A. Bogdanov, Majandusteaduse lühikursus, Teosed, 4. kd.

Kommunistlike ja töölispartei esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

* Täiendava kirjanduse kohta vt. "Üldised nõuded kontrolltööde kohta". Poliitilise õkonoomia õpikuteest tuleb kasutada kõige uuemaid väljaandeid. Samuti on soovitatav kasutada TRÜ rotaprindil väljaantud loengumaterjale.

2. teema: Tootlikud jõud ja tootmissuhted. Tootmisviis.

K. M a r x , Eessõna teosele "Poliiitilise ökonoomia kriitikast". K.Marx ja F.Engels, Valitud teosed kahes köites, I kd., Tallinn 1957, lk.280-283.

K. M a r x , Kapital, I kd., Eessõna esimesele trükile. Järelsõna teisele trükile, Tallinn 1953.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, teine osa, I ptk., Tallinn 1954.

Kapitalistlik tootmisviis.

Kapitalistliku tootmisviisi üldised alused.

3. teema: Kaubatootmine, Kaup ja selle omadused.

K. M a r x , Kapital, I kd., I ptk. paragrahvid 1, 2, Tallinn 1953.

V.I. L e n i n , Niinimetatud turgude-küsimuse kohta, I, II, Teosed, I kd.

V.I. L e n i n , Kapitalismi arenemine Venemaal, I ptk., I, II, II ptk., XIII, Teosed, 3. kd.

V.I. L e n i n , Karl Marx, Väärtus, Teosed, 21. kd.

4. teema: Vahetuse arenemise ajalooline protsess ja väärtuse vormid.

K. M a r x , Kapital, I kd., I ptk., § 3, Tallinn 1953.

V.I. L e n i n , Karl Marx, Väärtus, Teosed, 21. kd.

5. teema: Raha ja selle funktsioonid.

K. M a r x , Kapital, I kd., I ptk. , § 3, I ja III ptk., Tallinn 1953.

V.I. L e n i n , Karl Marx, Väärtus, Teosed, 21. kd.

6. teema: Väärtusseadus - kaubatootmise
majandusseadus.

- F. E n g e l s , Anti-Dürring, kolmas osa, IV ptk.,
Tallinn 1954.
- F. E n g e l s , Lisad "Kapitali" III köitele. I. Väärtus-
seadus ja kasu norm. K. Marx, Kapital,
III kd., Tallinn 1962.
- V. I. L e n i n , Karl Marx, Väärtus, Teosed, 21. kd.

7. teema: Kapitali esialgne akumulatsioon.

- K. M a r x , Kapital, I kd., 24. ptk., §-d 1-5, Tallinn 1953.
- V. I. L e n i n , Viiskümmend aastat pärisorjuse kaotamisest,
Teosed, 17. kd.

8. teema: Kapitali olemus. Püsiv- ja muutuvkapital.

- K. M a r x , Kapital, I kd., 4.-6. ptk., Tallinn 1953.
- K. M a r x , Palgatöö ja kapital, III ptk., Tallinn 1951.
- V. I. L e n i n , Karl Marx, Lisaväärtus, Teosed, 21. kd.

9. teema: Lisaväärtuse suurendamise kaks viisi.

- K. M a r x , Kapital, I kd., 5., 8., 10., 14. ptk., Tallinn 1953.
- V. I. L e n i n , Karl Marx, Lisaväärtus, Teosed, 21. kd.

10. teema. Kapitalismi põhiline majandusseadus.

- K. M a r x , Kapital, I kd., 5. ptk., §2, 8. ptk., §-d 1,2;
23. ptk., §1, Tallinn 1953.
- K. M a r x , Gotha programmi kriitika, I ptk., Tallinn 1957.
- V. I. L e n i n , Tööliste palgad ja kapitalistide kasum Vene-
maal, Teosed, 18. kd.

V.I. L e n i n , Higi väljapressimise "teaduslik" süsteem,
Teosed, 18. kd.

V.I. L e n i n , Karl Marx, Lisaväärtus, Teosed, 21. kd.

11. teema: Palga olemus ja põhivormid
kapitalistlikus ühiskonnas.

K. M a r x , Kapital, I kd., 17.,18.,19. ptk., Tallinn 1953.

V.I. L e n i n , Streigivõitlus ja palk, Teosed, 18. kd.

V.I. L e n i n , Higi väljapressimise "teaduslik" süsteem,
Teosed, 18.kd.

12. teema: Kapitalistliku akumulatsiooni protsess
ja töötute reservarmee kujunemine.

K. M a r x , Kapital, I kd., 23. ptk., §-d 1-4, Tallinn 1953.

V. I. L e n i n , Vaesumine kapitalistlikus ühiskonnas,
Teosed, 18. kd.

V.I. L e n i n , Arvude keel, Teosed, 19. kd.

13. teema: Kapitalistliku akumulatsiooni üldine seadus.
Proletariaadi olukorra suhteline ja
absoluutne halvenemine.

K. M a r x , Kapital, I kd., 23. ptk., §-d 1-4; 24. ptk.,
Tallinn 1953.

V.I. L e n i n , Arvude keel, Teosed, 19. kd.

V.I. L e n i n , Vaesumine kapitalistlikus ühiskonnas,
Teosed, 18. kd.

14. teema: Keskmise kasuminormi kujunemine ja kauba
väärtuse muundumine tootmishinnaks.

K. M a r x , Kapital, III kd., ptk-d 1,2,8,9, Tallinn 1962.

F. E n g e l s , Lisad "Kapitali" III köitele, I. Väärtus-
seadus ja kasu norm. K. Marx, Kapital,
III kd., Tallinn 1962.

V. I. L e n i n , Karl Marx, Teosed, 21. kd., lk. 48-49.

15. teema: Laenukapital ja laenuprotsent.

K. M a r x , Kapital, III kd., ptk-d 21, 27, Tallinn 1962.

16. teema: Kapitalismi arenemise üldised seaduspärasused
ja iseärasused põllumajanduses.

K. M a r x , Kapital, I kd., 13. ptk., § 10, Tallinn 1953.

V. I. L e n i n , Kapitalismi arenemine Venemaal, II ptk.,
XIII osa; III ptk., X osa, IV ptk., IX, XI
osa, Teosed, 3. kd.

V. I. L e n i n , Uusi andmeid kapitalismi arenemisseadustest
põllumajanduses, ptk-d 7, 8, 11, Teosed,
22. kd.

17. teema: Ühiskondliku kapitali taastootmine ja ühis-
kondliku koguprodukti realiseerimistingimused.

K. M a r x , Kapital, II kd., 20. ptk., § -d 1-4; 21. ptk.,
Tallinn 1958.

V. I. L e n i n , Niinimetatud turgude küsimuse kohta, I, II
ja III, Teosed, 1. kd.

V. I. L e n i n , Kapitalismi arenemine Venemaal, I ptk., II
ja IV, Teosed, 3. kd.

V. I. L e n i n , Veel realiseerimisteooria küsimusest, Teo-
sed, 4. kd.

18. teema: Majanduskriisid.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, kolmas osa, II ptk., Tallinn
1954.

V.I. L e n i n , Majandusliku romantismi iseloomustus,
I ptk., VII osa, Teosed, 2. kd.

V.I. L e n i n , Kriisi õppetunnid, Teosed, 5. kd.

MONOPOLISTLIK KAPITALISM. IMPERIALISM.

19. teema: Tootmise kontsentreerimine ja monopolid.

V.I. L e n i n , Tootmise kontsentratsioon Venemaal, Teo-
sed, 18. kd.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staa-
dium, ptk-d I ja III, Teosed, 22. kd.

V.I. L e n i n , Materjale partei programmi revideerimise
kohta, Teosed, 24. kd.

20. teema: Finantskapital ja finantsoligarhia.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staa-
dium, II ja III ptk., Teosed, 22. kd.

21. teema. Kapitali väljavedu.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staa-
dium, IV ptk., Teosed, 22. kd.

22. teema: Maailma majanduslik jaotamine kapitalistide liitude vahel.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staa-
dium, V ptk., Teosed, 22. kd.

23. teema: Maailma territoriaalse jaotamise lõpuleviimine suurriikide vahel ja võitlus maailma ümberjaotamise pärast.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staa-
dium, IV, V, VI ptk., Teosed, 22. kd.

24. teema: Imperialismi ajalooline koht.

- V.I. L e n i n , Euroopa ühendriikide loosungist, Teosed, 21. kd.
- V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staadium, VII - X ptk., Teosed, 22. kd.
- V.I. L e n i n , Imperialism ja sotsialismi lõhenemine, Teosed, 23. kd.
- V.I. L e n i n , Materjale partei programmi revideerimise kohta, Teosed, 24. kd.

25. teema: Kapitalismi üldkriisi olemus, Maailma lõhenemine kaheks vastandlikuks süsteemiks ja nende vaheline võitlus.

- V.I. L e n i n , VK (b)P seitsmes kongress 6.-8. märtsini 1918. Ettekanne partei programmi revideerimise ja partei nimetuse muutmise kohta 8. märtsil, Teosed, 27. kd., lk.106-107.
- V.I. L e n i n , Kiri Ameerika töölistele, Teosed, 28. kd.
- V.I. L e n i n , VK(b)P programmi projekt, Teosed, 29. kd.
- V.I. L e n i n , Kommunistliku Internatsionaali II kongress 19. juulist - 7. augustini 1920. Ettekanne rahvusvahelisest olukorrast ja Kommunistliku Internatsionaali põhiülesannetest 19.juulil, Teosed, 31. kd.
- Moskvas 14. - 16. novembrini 1957. aastal toimunud sotsialistlike maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise deklaratsioon. Rahumanifest, Tallinn 1957.
- Kommunistlike ja Töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.

26. teema: Imperialismi koloniaalsüsteemi kriis
ja lagunemine.

V.I. L e n i n , Marksismi karikatuurist ja "imperialistlikust ökonomismist", Teosed, 23. kd.

V.I. L e n i n , Rahvuste küsimusest ehk "autonomiseerimisest", Teosed, 36. kd.

V.I. L e n i n , Kommunistliku Internatsionaali III kongress 22. juunist 12. juulini 1921. Ettekanne VKP taktika kohta 3. juulil, Teosed, 32. kd., lk. 457.

Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), IV osa, Tallinn 1960.

27. teema: Riiklik-monopolistliku kapitalismi arenemine
kapitalismi üldkriisi ajal.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, Tallinn 1954, lk. 245-246.

V.I. L e n i n , Ähvardav katastroof ja kuidas selle vastu võidelda, Teosed, 25. kd., lk. 334.

V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, Teosed, 25. kd., lk. 382-383.

28. teema: Kapitalismi ebastabiilsuse ja roiskumise
suurenemine.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staadium, VIII ptk., Teosed, 22. kd.

V.I. L e n i n , Imperialism ja sotsialismi lõhenemine, Teosed, 23. kd.

Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.

KOMMUNISTLIK TOOTMISVIIS.

29. teema. Sotsialismile ülemineku majanduslikud eeldused.

- K. M a r x , Gotha programmi kriitika, IV ptk., Tallinn 1957.
- V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, V ptk., Teosed, 25.kd.
- V.I. L e n i n , Majandus ja politika proletariaadi dikta-
tuuri ajajärgul, Teosed, 30. kd.
- V.I. L e n i n , Toitlusmaksust, Teosed, 32. kd.
- Moskvas 14. - 16. novembril 1957. aastal toimunud sotsialist-
like maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindaja-
te nõupidamise deklaratsioon. Rahumanifest, Tallinn 1957.
- Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus
(1960. aasta novembris), Tallinn 1960.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa,
II, III, V, Tallinn 1961.

30. teema: Sotsialistliku majanduse rajamise üldised seaduspärasused ja iseärasused eri maades.

- K. M a r x ja F. E n g e l s , Kommunistliku partei mani-
fest, II osa, Tallinn 1955.
- V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, II ptk. Riik ja revo-
lutsioon. 1848-1951 aastate kogemused para-
graaf 3, V ptk. Riigi väljasuremise majan-
duslikud alused, Teosed, 25. kd.
- V.I. L e n i n , Majandus ja politika proletariaadi dikta-
tuuri ajajärgul, Teosed, 30. kd.
- V.I. L e n i n , "Pahempoolsuse" lastehaigus kommunismis,
I osa, Teosed, 31. kd.
- Moskvas 14. - 16. novembril 1957. aastal toimunud sotsialist-
like maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindaja-
te nõupidamise deklaratsioon. Rahumanifest, Tallinn 1957.

Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta novembris), Tallinn 1960.
Nõukogude Liidu Kommunistlike Partei programm, I osa, Tallinn 1961.

31. teema: Sotsialistlik industrialiseerimine
ja sotsialismi materaal-tehnilise
baasi loomine.

- V.I. L e n i n , Ähvardav katastroof ja kuidas selle vastu võidelda, Teosed, 25. kd.
- V.I. L e n i n , VIII Ülevenemaaline Nõukogude Kongress 22.-29. detsembril 1920. a. 2. Aruanne Rahvakomissaride Nõukogu tegevuse kohta 22. detsembril, Teosed, 31. kd., lk. 477 - 480.
- V.I. L e n i n , Kommunistliku Internatsionaali IV kongress 5. novembrist - 5. detsembrini 1922, 2. Viis aastat Vene revolutsioonist ja maailmarevolutsiooni perspektiivid, Teosed 33.kd.
- ÜK(b)P neljateistkümmes kongress. I. Kongressi resolutsioonid ja otsused Keskkomitee aruande kohta. NKKP kongresside, konverentside ja Keskkomitee Pleenumite resolutsioonid ja otsused, II osa, Tallinn 1956.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, II, Tallinn 1961.

32. teema: Põllumajanduse sotsialistlik ümberkorraldamine.

- V.I. L e n i n , Ähvardav katastroof ja kuidas selle vastu võidelda, Teosed, 25. kd.
- V.I. L e n i n , Kõne põllutöökommunide ja põllumajanduslike artellide I kongressil 4. detsembril 1919, Teosed, 30. kd.

ÜK(b)P viieteistkümmes kongress. Kongressi resolutsioonid ja otsused Keskkomitee aruande kohta. NLKP kongresside, konverentside ja Keskkomitee Pleenumite resolutsioonid ja otsused, II osa, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, II, Tallinn 1961.

33. teema: Kapitalismilt sotsialismile ülemineku kodanlike reformistlike ja dogmaatiliste kontseptsioonide kriitika.

V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, II ptk. Riik ja revolutsioon. 1848.-1851. aastate kogemused, Teosed, 25. kd.

Moskvas 14.-16. nov. 1957. aastal toimunud sotsialistlike maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise deklaratsioon. Rahumanifest, Tallinn 1957.

Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta novembris), Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, V, VII, Tallinn 1962.

34. teema: Sotsialistliku omandi kaks vormi.

V.I. L e n i n , Teine Ülevenemaaline Tööliste ja Soldatite Saadikute Nõukogude kongress 25.-26. oktoobrini (7.-8. nov.) 1917, 4. Ettekanne maaküsimuse kohta 26. oktoobril (8. nov.), Teosed, 26. kd.

V.I. L e n i n , Pankade natsionaliseerimise elluviimise ja sellega seoses vajalike abinõude dekreedid projekt, Teosed, 26. kd.

V.I. L e n i n , VK(b)P X kongress 8.-16. märtsini 1921. 9. Sündikalistlikust ja anarhistlikust kallakust meie parteis. VKP X kongressi resolutsiooni esialgne projekt, Teosed, 32. kd.

V. I. L e n i n , Kooperatsioonist, Teosed, 33. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa,
I, teine osa, I, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, I, Tallinn 1961.

35. teema: Sotsialistliku riigi majanduslik osa.

K. M a r x , Gotha programmi kriitika, Tallinn 1957.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, kolmas osa, II ptk., Tallinn 1954.

V. I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, V ptk., Teosed, 25. kd.

V. I. L e n i n , Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Tööviljakuse tõstmine, 27. kd.

V. I. L e n i n , Suur algatus, Teosed, 29. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, II osa, Tallinn, 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, III, Tallinn 1961.

A. N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965. "Rahva Hääli", 28. sept. 1965.

36. teema: Sotsialismi põhiline majandusseadus.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, kolmas osa, II ptk., Tallinn 1954.

V. I. L e n i n , VK(b)P programmi projekt, paragr. 2, Teosed, 29. kd.

36. teema: Sotsialismi põhiline majandusseadus.

- F. E n g e l s , Anti-Dürring, kolmas osa, II ptk., Tallinn 1954.
- V.I. L e n i n , VK(b)P programmi projekt, paragr. 2, Teosed, 29. kd.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, II, Tallinn 1961.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, II, Tallinn 1961.

37. teema: Rahvamajanduse plaanipärane arendamine.

- F. E n g e l s , Anti-Dürring, kolmas osa, II ptk., Tallinn 1954.
- V.I. L e n i n , Teaduslik-tehniliste tööde plaani visand, Teosed, 27. kd.
- V.I. L e n i n , Ühtsest majandusplaanist, Teosed, 32. kd.
- V.I. L e n i n , VK(b)P programmi projekt, paragr. 2, Teosed, 29. kd.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, II, Tallinn 1961.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, II, Tallinn 1961.
- A.N. K o s s ö g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Hääli", 28. sept. 1965.

38. teema: Tööviljakuse tõstmise teed ja reservid
sotsialistlikus rahvamajanduses.

V.I. L e n i n , Kuidas organiseerida võistlust, Teosed, 26. kd.

V.I. L e n i n , Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Tööviljakuse tõstmine, Teosed, 27. kd.

V.I. L e n i n , Suur algatus, Teosed, 29. kd.

V.I. L e n i n , Põlise elulaadi purustamiselt uue loomisele, Teosed, 30. kd.

V.I. L e n i n , Töödistsipliinist, Teosed, 30. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, II, teine osa, I, II, Tallinn 1961.

A.N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Häääl", 28. sept. 1965.

39. teema: Kommunistliku töö liikumine - sotsialistliku
võistluse kõrgem vorm.

V.I. L e n i n , Kuidas organiseerida võistlust?, Teosed, 26. kd.

V.I. L e n i n , Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded. Tööviljakuse tõstmine, Teosed, 27. kd.

V.I. L e n i n , Suur algatus, Teosed, 29. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, V, 1, Tallinn 1961.

L.I. B r e ž n e v , Kõne NLKP Keskkomitee Pleenumil 29. septembril 1965, "Rahva Häääl", 30. septembril 1965.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.

40. teema: Kaup ja selle omadused sotsialistlikus ühiskonnas.

V.I. L e n i n , Toitlusmaksust, Teosed, 32. kd.

V.I. L e n i n , Kulla tähendusest nüüd ja pärast sotsialismi täielikku võitu, Teosed, 33. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, lk. 83-86, Tallinn 1961.

41. teema: Väärtusseaduse toime sotsialistlikus ühiskonnas.

V.I. L e n i n , Toitlusmaksust, Teosed, 32. kd.

V.I. L e n i n , Kulla tähendusest nüüd ja pärast sotsialismi täielikku võitu, Teosed, 33. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, 3, Tallinn 1961.

A.N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Hääli", 28. sept. 1965.

42. teema: Palga vormid ja süsteemid sotsialistlikus ühiskonnas.

K. M a r x , Gotha programmi kriitika, I, 3. punkt, Tallinn 1957.

V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, V ptk., paragr., 3, 4, Teosed, 25. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa,
II, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

43. teema: Ühiskondlikud tarbimisfondid.

K. M a r x , Gotha programmi kriitika, I, 3. punkt, Tallinn 1957.

V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, V ptk., paragr. 3,4, Teosed, 25. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, II, Tallinn 1961.

44. teema: Töötamisfondide kasutamise efektiivsuse tõstmine.

K. M a r x , Kapital, I kd., 5. ptk., paragr. 1, 13. ptk., paragr. 3, Tallinn 1953.

K. M a r x , Kapital, II kd., 8. ptk., Tallinn 1958.

V.I. L e n i n , Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded. Teosed, 27. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

A.N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Häääl", 28. sept. 1965.

45. teema: Toodangu omahind ja selle alandamise teed.

V.I. L e n i n , Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Teosed, 27. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, II, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

A.N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Häääl", 28. sept. 1965.

46. teema: Diferentsiaalrent sotsialistlikus ühiskonnas.

V.I. L e n i n , Agrearküsimus ja "Marxi arvustajad", I ja II, Teosed, 5. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

L.I. B r e ž n e v , NSV Liidu põllumajanduse edasiarendamise pakulistest abinõudest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 24. märtsil 1965, "Rahva Häääl", 27. märts 1965.

47. teema: Kaubaringlus sotsialistlikus ühiskonnas.

V.I. L e n i n , Toitlusmaksust, Teosed, 32. kd.

V.I. L e n i n , Uuest majanduspoliitikast, Teosed, 33. kd.

- V.I. L e n i n , TKN-1 (Töö ja Kaitse Nõukogu) juhend kohalike nõukogude asutustele. Projekt. Esimene küsimuste rühm. 1. Kaubavahetus talurahvaga, Teosed, 32. kd.
- V.I. L e n i n , Moskva Kubermangu VII parteikonverents 29. - 31. okt. 1921, Teosed, 33. kd.
- V.I. L e n i n , Kulla tähendusest nüüd ja pärast sotsialismi täielikku võitu, Teosed, 33. kd.
- V.I. L e n i n , Väliskaubanduse monopolist, Teosed, 33.kd.

48. teema: Sotsialistliku riigi eelarve.

- V.I. L e n i n , Ähvardav katastroof ja kuidas selle vastu võidelda, osa "Pankade natsionaliseerimine", Teosed, 25. kd.
- V.I. L e n i n , IX ülevenemaaline nõukogude kongress 23.-28. dets. 1921. IX ülevenemaalise nõukogude kongressi poolt 28. detsembril 1921 vastu võetud juhend majandustöö küsimuse kohta, 4. punkt, Teosed, 33. kd.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, Tallinn 1961.

49. teema: Sotsialistliku taastootmise olemus.

- K. M a r x , Gotha programmi kriitika. Esimene osa, 3.punkt, Tallinn 1957.
- V.I. L e n i n , Niinimetatud turgude küsimuse kohta, III osa, Teosed, 1. kd.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

50. teema: Tootmisvahendite tootmise ülekaaluka kasvu seadus.

V.I. L e n i n , Niinimetatud turgude küsimuse kohta, III osa, Teosed, I. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, II, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

A.N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Hääl", 28. sept. 1965.

51. teema: Rahvatulu sotsialistlikus ühiskonnas.

K. M a r x , Gotha programmi kriitika, esimene osa, 3.punkt, Tallinn 1957.

V.I. L e n i n , Kirj V ülevenemaalisele ametiühingute kongressile, Teosed, 33. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, I, II, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

52. teema: Tehnilise progressi põhisuunad kommunismi materiaali-tehnilise baasi loomisel.

V.I. L e n i n , VIII ülevenemaaline nõukogude kongress 22.-29. dets. 1920, Teosed, 31. kd., lk. 475-480.

V.I. L e n i n , Kommunistliku Internatsionaali III kongress 22. juunist - 12. juulini 1921. Sotsialismi materiaalne alus ja Venemaa elekt-rifitseerimise plaan, Teosed, 32. kd.

V.I. L e n i n , Ühtsest majandusplaanist, Teosed, 32. kd.

V.I. L e n i n , Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Teosed, 27. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, II, teine osa, I, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

A.N. K o s s õ g i n , Tööstuse juhtimise parandamisest, planeerimise täiustamisest ja tööstusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamisest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 27. septembril 1965, "Rahva Hää", 28. sept. 1965.

53. teema: Tootmissuhete arenemine üleminekul
kommunismile.

V.I. L e n i n , Riik ja revolutsioon, V ptk., Teosed, 25.kd.

V.I. L e n i n , Suur algatus, Teosed, 29. kd.

V.I. L e n i n , Põlise elulaadi purustamiselt uue loomisele, Teosed, 30. kd.

V.I. L e n i n , Pigem vähem, aga paremini, Teosed, 33. kd.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, teine osa, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, teine osa, Tallinn 1961.

54. teema: Sotsialismi maailmamajanduse süsteemi arenemise uus etapp ja selle iseärasused.

- V.I. L e n i n , "Pahempoolsuse" lastehaigus kommunismis, I, II, Teosed, 31. kd.
- NLKP XX kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1956, lk. 4-12.
- Moskvas 14. - 16. nov. 1957. aastal toimunud sotsialistlike maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise deklaratsioon. Rahumanifest, Tallinn 1957.
- Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus, Tallinn 1960.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, III, V, VII, VIII, teine osa, VI, Tallinn 1961.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.
- L.I. B r e ž n e v , Kõne NLKP Keskkomitee Pleenumil 29. septembril 1965, "Rahva Hääli", 30. sept. 1965.

55. teema: Sotsialistlike maade majanduse arengutasemete ühtlustamine.

- V.I. L e n i n , "Pahempoolsuse" lastehaigus kommunismis, I osa, Teosed, 31. kd.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, II, III, teine osa, VI, Tallinn 1961.
- Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.

IV. ÜLDISED NÕUDED KURSUSETÖÖ KOHTA.

Õppeplaani kohaselt peavad Õigus- ja Majandusteaduskonna mittetatsionaarsed üliõpilased kirjutama kursusetöö poliitilisest ökonomiast. Selleks on soovitatav valida antud metoodilises juhendis esitatud teemade hulgast niisugune kursusetöö teema, mis vastab üliõpilase tööalale kõige enam. Näitaks, kui üliõpilane töötab tööstusettevõttes ökonomistina, siis on tal soovitatav valida tööstusalane teema. Sel juhul saab mittetatsionaarne üliõpilane kasutada töös oma ettevõtte andmeid. Ettevõtte töö analüüsimine annab üliõpilasele võimaluse kavandada mõningaid ettepanekuid töö parandamiseks. See tagab teema teoreetilise käsitluse tiheda seose praktikaga. Kursusetöös peavad kajastuma ka autori omad seisukohad ja arvamused.

Kursusetöö koostamiseks tuleb kõigepealt läbi töötada vastavasisuline kirjandus. Põhiline läbitöötamiseks kohustuslik kirjandus on antud metoodilises juhendis. Peale selle võib iga teema kohta leida täiendavalt monograafiaid, brošüüre ja artikleid. Eriti tähelepanelikult tuleb suhtuda kõige uuematesse partei ja valitsuse dokumentidesse. Iga mittetatsionaarne üliõpilane peab jälgima jooksvat perioodikat, tähtsamaid sise- ja rahvusvahelisi sündmusi.

Vajaliku materjali kogumisel kursusetööks on otstarbekas koostada kahte liiki väljakirjutiste kartoteek.¹ Poolele vihiku lehele refereerida teoreetilised artiklid ja selle abil probleem enesele selgeks teha. Veerandile vihiku lehele märkida üksikud andmed, arvud, tabelid, diagrammid jm., mis ot-

¹ Nimetatud probleemi on üksikasjalikult käsitletud U. Mereste töös "Üliõpilastööde koostamise metoodika", Tartu 1962, lk. 66.

seselt iseloomustavad uuritavat probleemi. Töö kirjutamise algul kartoteegi üksikud lehed süstematiseerida.

Pärast materjali läbitöötamist tuleb koostada kursusetöö kava.¹ Belkõige tuleb kindlaks määrata eesmärk, mida taotletakse kursusetöö koostamisel. Arvestades majandusteaduskonna II kursuse üliõpilaste senist ettevalmistust võib olla töö eesmärgiks ülevaate andmine teatud majandusliku nähtuse või protsessi arengust mingil ajavahemikul, majandusseaduste toimest sotsialistlikus ühiskonnas, majandustööcoria rakendamine praktikas, ettevõttes esinevate puuduste selgitamine, ettepanekute tegemine nende puuduste kõrvaldamiseks jne. Töö eesmärk tuleb sõnastada sissejuhatuses. Muudugi oleks soovitav ka kursusetöö kava läbi arutada juhendava õppejõuga, kes määratakse pärast seda, kui üliõpilane on valinud kursusetöö teema. Töö kirjutamise käigus tuleb kava täpsustada ja täiendada. Pärast kursusetöö esimese variandi koostamist tuleks see aga kindlasti lasta juhendava õppejõu poolt läbi vaadata. Alles siis võib asuda töö lõplikule vormistamisele. Töö vormistamisel kujuneb reeglipäraselt järgmine kursusetöö struktuur.

S i s s e j u h a t u s .

I p e a t ü k k

1. (punkt)

2. (punkt)

...

II p e a t ü k k

1. (punkt)

2. (punkt)

...

J ä r e l d u s e d .

Kasutatud kirjandus.

Töö peab olema varustatud tiitellehega, millel on järgmised rekvisiidid:

¹ U. Mereste, Üliõpilastööde koostamise meetodika, Tartu 1962, lk. 24-40.

- 1) asutuse nimetus: (Tartu Riiklik Ülikool
Majandusteaduskond
Poliitilise ökonomia kateeder)
- 2) autori nimi,
- 3) töö pealkiri,
- 4) viide töö iseloomule, (Kursusetöö poliitilisest
ökonomiast)
- 5) koht ja aasta (Tartu 1962).

Kursusetöö tuleb kirjutada lehe ühele peolele loetavas käekirjas. On soovitatav esitada töö masinakirjas. Kursusetöö pikkus oleneb teemast ja materjalist. Keskmiselt võiks olla töö mahuks 30 - 40 dinnformaadis lehekülge (masinakirjas umbes 20 - 25 lehekülge). Üldtemaatilised kursusetööd on pike-
mad töödest, kus analüüsitakse ettevõtte konkreetset mater-
jali. Kursusetöö maht ei ole piiratud. Valminud kursusetöö
tuleb kinnitada kiirkõitja vahele. Kursusetöö esitamise täht-
ajaks on üks kuu enne õppe- ja eksamisessiooni algust.

Kursusetöö kava koostamise hõlbustamiseks toome mõnin-
gad näited.

Teema: TÖÖVILJAKUSE JÄRJEKINDEL KASV - PEAMINE
KOMMUNISMI VÕIDUKS.

Eesmärk: Selgitada tööviljakuse järjekindla kasvu te-
gureid ja reserve kohapealse materjali alusel.

Näitlik sisukord:

Sissejuhatus. Töövilkakuse järjekindla kasvu tähtsusest
kommunismi laiahaardelise ehitamise peri-
oodil.

I. Töövilkakuse kasvu olemus.

1. Elavtöö kokkuhoid.
2. Asjastatud töö kokkuhoid.
3. Seos elavtöö ja asjastatud töö kokku-
hoiu vahel.

II. Töövilkakuse taseme tõus ja selle rahvamajanduslik
tähtsus.

1. Töövilkakuse taseme näitajad.
2. Töövilkakuse kasvu tempo.

III. Töövõljakuse taseme tõstmise peamised teed sotsialistlikus ühiskonnas.

1. Tootmise tehnika ja tehnoloogia täiustamine ja arendamine.
2. Töötajate kvalifikatsiooni pidev tõus.
3. Tootmise ja töö organiseerimise progressiivsemate vormide rakendamine.
4. Materiaalsete tööstiimulite kasutamine.
5. Moraalsete tööstiimulite kasutamine.

J ä r e l d u s e d .

Teema: KOMPLEKSNE MEHCHANISEERIMINE JA AUTOMATISEERIMINE
KOMMUNISMI MATERIAALSE TEHNILISE BAASI LOOMISE
AJAL;

Eesmärk: Selgitada kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise olemust, selle perspektiive kogu NSV Liidus, meie vabariigis ja kohapeal ettevõtetes.

Näitlik sisukord:

Sissejuhatus. Kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise tähtsus kommunismi materiaalse tehnilise baasi loomisel.

I. Kompleksse automatiseerimise ja mehhaniseerimise mõiste, ülesanne ja sotsiaalsed ning majanduslikud tagajärjed.

1. Kompleksse automatiseerimise ja mehhaniseerimise mõiste.
2. Ülesanded kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise alal.
3. Kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed sotsialistlikus ja kapitalistlikus ühiskonnas.

II. Mehhaniseerimise ja automatiseerimise tase ning iseloomulikud jooned NSV Liidu rahvamajanduses.

1. Mehhaniseerimise ja automatiseerimise tase rahvamajanduses.
2. Mehhaniseerimise ja automatiseerimise iseloomulikud jooned.

III. Mehhaniseerimise ja automatiseerimise põhiteed käsitleval ajal NSV Liidus.

1. Tööstuses.
2. Põllumajanduses.

J ä r e l d u s e d .

V. JUHENDEID ÜLIÕPILASTELE VIITE- JA TSIITEERIMISTEHNIKA KOHTA KURSUSETÖÖDES.

Kursusetööde koostamisel tuleb lähtuda teaduslike uurimuste kirjanduslikust vormistamisest.¹ Autor peab täpselt eristama originaalse mitteoriginaalsest ja esitama need allikad, mida ta töö teostamisel on kasutanud. Selleks tuleb töös esitatavad mitteoriginaalsed väited, argumendid ja andmed siduda viidetega nendele kirjanduslikele ja muudele allikatele, milles nad varem juba esinevad. Viidetega pole vaja seostada üldtuntud andmeid, fakte ja seisukohti ning järeldusi.

Nimetatud nõuete täitmine võimaldab selgitada autori seisukohti ja kasvatada suuremat nõudlikkust enese ning teiste seisukohtade esitamisel.

Viitamise üheks põhinõudeks on viitamine just nendele allikatele, mida autor ise tegelikult on kasutanud. Viide peab olema täpne ja selge, et lugeja võiks raskusteta leida allika ning need osad ja kohad temas, mida koostatavas töös esitatakse.

Mitteoriginaalsed väited, argumendid ja andmed esitatakse kursusetöös kas refereeringuna või üksikjuhtudel tsitaadina.

¹ Juhendeid üliõpilaste viite- ja tsiteerimistehnika kohta "Metoodilisi juhendeid õppe- ja kasvatustöö teostamiseks Tartu Riiklikus Ülikoolis", Tartu 1958, lk. 50-75, samuti U. Mereste "Üliõpilastööde koostamise meetodika", Tartu 1962, lk. 151-177.

T s i t a a t on sõnasõnaline väljavõte kasutatavast teosest või allikmaterjalist. Sellise väljavõtte algust ja lõppu tuleb tingimata tähistada jutumärkidega. Tsitaat peab täpselt säilitama ja edasi andma teose autori mõtte, mitte aga seda moonutama. Tuleb tähele panna ka tsitaadi esitamise vormi. Toome mõningaid näiteid: K. Marx kirjutab: "Asja kasulikkus teeb tema tarbimisväärtuseks". Arendades tööväärtuse teooriat, rõhutas K. Marx, et "töö ise ei ole väärtus". "Iga töö", märkis K. Marx, "on ühelt poolt inimtööjõu kulutus füsioloogilises mõttes... ehk abstraktse inimtööna moodustab ta kaupade väärtuse".

Tsitaadis tuleb edasi anda ka esitatava teksti osas leiduvad sõrendused ja kõrvalekaldumised teksti kirja liigist (kursiivid) ja kirja tugevusest. Käsikirjas märgitakse sõrendused katkendliku joonega sõrendatava sõna all, kursiiv lainelise joonega, nn. rasvkiri - kahe joonega, poolrasvkiri - ühe joonega. Kui koostatava töö autor teeb tsitaadis omapoolseid sõrendusi, siis tuleb tal lisada vastav märkus koos oma initsiaalidega; "minu sõrendus - K.V." Selline märkus pannakse sulgudesse.

Tsitaatidega ei tohi liialdada. Iseseisvas uurimistöös esineb neid harva. Tsitaatidega antakse edasi määrava tähtsusega mõtteid.

R e f e r e e r i m i n e on teose sisu konspekteriv või kommenteeriv edasiandmine. Ka seda tuleb viidata. Kuid refereerimist ei tule ära vahetada kasutatava teksti mehhaanilise või koguni sõnasõnalise, tsitaadist ainult jutumärkide puudumisega erineva ümberkirjutamisega, mis kursusetöös on lubamatu.

Marksismi-leninismi klassikute teoste tsitaate omapoltselt ei tõlgita, vaid kasutatakse Eestimaa KP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi eestikeelseid ja uusimaid väljaandeid. Näiteks tsitaatide esitamisel K. Marxi "Kapitali" teisest köitest tuleb eestikeelses töös kasutada NLKP Keskkomitee Marksismi-Leninismi Instituudi filiaali Eestimaa KP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi toimetusel 1958. aastal ilmunud

eestikeelset tõlget (K. Marx, Kapital, teine kd., Tallinn 1958). Kui tööks vajalikku klassikute teost ei ole eestikeelses väljaandes, siis tuleb tõlkida kõige uuemast venekeelsest väljaandest. Tsitaati võib joone alla tuua ka kasutatava teose keeles, eesti keeles aga refereerida selle sisu.

Autori nimi tuleb niihästi tekstis kui ka joone all kirjutada sõrendatult, kuid ainult siis, kui see esitatakse koos autori töö tiitliga või tööle viitamisega.

Tekstis esitatavate teoste ja muude allikmaterjalide pealkirjad, kui need pole suurtähtedest moodustatud sõnalühendid, tuleb asetada jutumärkidesse või tuua eri kirjalilis (näit. kursiivis).

Viitamisel kasutatakse üldiselt järgmisi lühendeid; jj. (= ja järgmine, ja järgmised), jm. (= ja mujal), jt. (= ja teised), jpt. (= ja paljud teised), kd. (= köide), lk. (= lehekülg), nr. (= number), p. (= punkt), ptk. (= peatükk), tr. (= trükk), vg. (= veerg), vrd. (= võrdle), vt. (= vaata).

Kui viidatav teos erineb koostatavast tööst keelelt, siis antakse viites tarvitataavad sõnad või nende lühendid, mis ei ole viidatava teose tiitellehe elementideks (näiteks lk., jj., jm., vrd.) koostatava töö keeles.

Teadusliku töö koostamisel kasutatakse kahte viitamisviisi: joonealust viidet ja viitamist töö lõppu paigutatud kasutatud kirjanduse nimestikule. Kursusetöö kirjutamisel kasutame esimest viitamisviisi.

Joonealuse viite spetsiifika avaldub selles, et tekstis märgitud arv juhatab sama lehekülje joone all asuva ja sama arvuga tähistatud viite juurde. Kui tsitaadile järgneb vahetult kirjavahemärk, siis asetatakse viitenumber kas kirjavahemärgi järele või selle ette, tsitaadi jutumärkide järele. Näiteks: "Kirjavahemärgi järele".¹ Või "tsitaadi jutumärkide järele"¹. Ühte neist viitamisviisidest tuleb rakendada kõrvalekalduvatult kogu töö ulatuses. Viiteid võidakse nummerdada kas kogu tööd läbiva pideva numeratsiooniga või ka nii,

et igal leheküljel, kus viited esinevad, on oma viidete numeratsioon. Otstarbekohane on kasutada viimast moodust.

Joonealuse viite tüüpe on mitmeid. Kursusetööde kirjutamisel kasutame järgmist tüüpi.

Esmakordsel viitamisel mingile teosele tuuakse joonealuses viites teose kohta kõik nõutavad bibliograafilised andmed järgmiselt: 1) teose autori nimi, koma, 2) teose pealkiri, koma, 3) ilmumise koht, 4) ilmumise aasta, koma, lehekülg ja vajaduse korral - leheküljest komaga eraldatult - ka veerg. Teose autori nimi märgitakse joonealuses viites täpselt nii, nagu see esineb teose tiitellehel. Ei ole lubatud tiitellehel toodud initsiaale ära jätta või neid asendada väljakirjutatud nimega, samuti ei tohi perekonnanime ette paigutatud initsiaale asetada perekonnanime järele. Autori tiitlid tuleb ära jätta.

Kui kasutatav töö on avaldatud koguteoses, siis esmakordsel viitamisel märgitakse joonealuses viites: 1) töö autori nimi, koma, 2) töö (artikli) pealkiri, koma, 3) koguteose nimetus (jutumärkidesse asetatult), koma, ilmumise koht ja aeg, koma, leheküljed. Näiteks: L. Brutus, Eesti NSV sotsialistlikust industrialiseerimisest, "Nõukogude Eesti Majandus 1940-1960", Tallinn 1960, lk. 35.

Kui viidatav teos on ilmunud mitmes väljaandes (trükkis), siis tuleb esmakordsel viitamisel märkida joonealusesse viitese ka väljaande number. Järgnevatel viitamistel jäetakse see ära, välja arvatud juhud, kus ühest ja samast teosest kasutatakse mitut väljaannet.

Marksismi-leninismi klassikute teostele viitamisel tuleb viites (juhul, kui seda ei ole tehtud tekstis) märkida mitte ainult teoste vastav kõide, vaid ka kasutatud töö pealkiri. Näiteks: V.I. Lenin, Suur algatus, Teosed, 29. kd., Tallinn 1954, lk. 394.

Perioodilistes väljaannetes avaldatud töödele viitamisel märgitakse joonealuses viites esiteks töö (artikli) autori nimi ja töö pealkiri, seejärel andmed perioodilise väljaande kohta, asetades seejuures mitte töö pealkirja, vaid perioodilise väljaande nimetuse jutumärkidesse. Näiteks: 1) ajakirja-

de puhul: A. Veimer, 10 korda rohkem toodangut kui 1940. aastal, "Eesti Kommunist" 1960, nr. 7, lk. 8-15; 2) aja-
lehtede puhul: V. Teitelbaum, Kasutagem maad paremini!,
"Edasi", 4.III 1962, nr. 45 (lubatud on ka nii: "Edasi",
nr. 45, 4.III 1962); 3) perioodiliste koguteoste puhul:
E. Rannak, Toiduainete tootmise ja tarbimise biokeemilis-
test alustest, Tartu Riikliku Ülikooli Toimetused, Majan-
dusteaduslikke töid II, vihik nr. 97, Tartu 1960, lk. 90.

Kehtiva õiguse normatiivaktide käsitlemisel töös vii-
datakse ametlikele väljaannetele, milledes nad on avaldatud.
Näiteks: "Eesti NSV Teataja" 1961, nr. 28, art. 145 (või:
"Eesti NSV Teataja" 1961, 28, 145).

Riiklike arhiivide fondide kasutamisel peab viites esi-
kohal olema arhiivi nimetus (esmakordsel viitamisel täieli-
kult väljakirjutatuna, hiljem üldkäibiva lühendina), järg-
nevad fondi nr., fondi nimetus, säilitamisühiku nr. Praegu
tegutsevate administratiivasutuste ja tootmisettevõtete ar-
hiivide kasutamisel piisab viites arhiivi nimetusest.

Kursusetöösdes tuleb viidatud kirjanduse nimestik tingi-
mata juurde lisada. Nimestik koostada nii, et alguses oleksid
paigutatud märksismi-leninismi klassikute tööd, seejärel mo-
nograafiad ja artiklid perekonnanimede tähestikulises järje-
korras, lõpuks teatmikmaterjalid, seadused, otsused ja mää-
rused.

Joonealuse viitamise puhul võib kasutada ka lühendamisi.

Teistkordsel ja järgnevatel viitamistel ühele ja samale
väljaandele asendatakse joonealuses viites teose pealkiri,
ilmumise koht ja ilmumise aasta väljendiga "viidatud teos"
või "osundatud teos" või ladinakeelse lühendiga op. cit.
(=opus citatum). Näiteks: A. Veimer, op. cit., lk. 14. Viita-
misel ühe ja sama autori mitmele tööle lühendatakse joonealu-
ses viites nende pealkirjad. Lühikesi pealkirju ei lühendata.
Näiteks töö koostamisel on viidatud ühe ja sama autori kahele
tööle: G. Rekker, Natsionaalse tulu jaotus ja töölisklassi re-
latiivne vaesumine kodanlikus Eestis, Tartu Riikliku Ülikooli
Toimetised, vihik nr. 69, Tartu 1958, lk. 113. G. Rekker, Töö-
puudusest ja selle olemusest kodanlikus Eestis, Tartu Riikli-

ku Ülikooli Toimetised, vihik nr. 97, Tartu 1960, lk. 195. Neile töödele taasviitamise korral kasutatakse lühendeid: G. Rekker, Natsionaalne tulu... (võib ka mitte kasutada punktiiri), lk. 113; G. Rekker, Tööpuudusest..., lk. 195.

Eri lühendite liigi moodustavad spetsiaalselt viitamist teenivad lühendid, milledest üldkasutatavamad on järgmised:

1) Lühend "viidatud teos" ehk "osundatud teos", ladinakeelse lühendina op. cit. (= opus citatum) on kasutatud vaid seoses autori (tekstis või joonealuses viites endas esitatava) nimega ja üksnes siis, kui varemini on töös viidatud vaid ühele selle autori tööle.

2) Varem joonealuses viites juba nimetatud autori tähistamiseks kasutatakse sõna "seesama" või ladinakeelset lühendit id. (= idem). See lühend on kasutatav ainult siis, kui viide, milles esineb "seesama" autor, ei ole eraldatud viitega mõnele teosele, mis selle autorile ei kuulu.

3) Sama teose sama lehekülje märkimiseks kasutatakse sõna "sealsamas" või ladinakeelset lühendit ib. või ibid, (= ibidem). See lühend on kasutatav p. 2 tingimusel, kui viide, milles juba esineb selle teose see lehekülj, mis on mõeldud sõnaga "sealsamas", ei ole eraldatud viitega sama teose mõnele teisele leheküljele või mõnele teisele teosele.

Igasuguste lühendite puhul peab kinni pidama kord kasutusele võetud lühendivormist kogu kursusetöö ulatuses.

VI. KURSUSETÖÖDE TEMAATIKA ÕIGUSTEADUSKONNA ÜLIÕPILASTELE.

Probleem: Imperialismi majanduslik olemus ja selle iseärasused kaasajal.

Juhendaja v.-õp. K. I n d r e .

1. teema: Tootmise kontsentreerumine ja monopolid.
2. teema: Finantskapital ja finantsoligarhia.

3. teema: Kapitali väljavedu.
4. teema: Maailma majanduslik jaotamine kapitalistide liitude vahel.
5. teema: Maailma territoriaalse jaotamise lõpuleviimine suurriikide vahel ja võitlus maailma ümberjaotamise pärast.
6. teema: Imperialismi koloniaalsüsteemi tekkimine ja põhijooned.
7. teema: Kapitalismi põhilise majandusseaduse toime imperialismi ajal.

K i r j a n d u s .

1. V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staadium, Teosed, 22. kd.
2. V.I. L e n i n , Tootmise kontsentratsioon Venemaal, Teosed, 18. kd.
3. Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.
4. Poliitilise ökonoomia õpik.
5. Moskvas 14. - 16. nov. 1957. a. toimunud sotsialistlike maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise deklaratsioon, Tallinn 1957.
6. Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.
7. Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XIII kongressi resolutsioon NKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.
8. Л ю б и м о в , Н.Н., Международные экономические отношения, Москва 1957.

Probleem: Kapitalistliku maailma kriis.

Juhendaja dots. G. Rekker.

1. teema: Kapitalismi üldkriisi olemus, põhijooned ja etapid.

V.I. L e n i n , VK(b)P seitsmes kongress 6.-7.märtsini 1918. Ettekanne partei programmi revideerimise ja partei nimetuse muutmise kohta 8. märtsil, Teosed, 27. kd., lk. 106-107.

V.I. L e n i n , Kiri ameerika töölistele, Teosed, 28. kd.

V.I. L e n i n , VK(b)P programmi projektist, Teosed;29.kd.

V.I. L e n i n , Kommunistliku Internatsionaali II kongress 19. juulist - 7. augustini 1920. Ettekanne rahvusvahelisest olukorrast ja Kommunistliku Internatsionaali põhiülesannetest 19. juulil, Teosed, 31. kd.

Moskvas 14. - 16. novembrini 1957. a. toimunud sotsialistlike maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise deklaratsioon, Tallinn 1957.

Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.

Общий кризис капитализма. Изд. ВПП и АОН ЦК КПСС, Москва 1962.

2. teema: Sotsialismi ja kapitalismi majanduslik võitlus.

Moskvas 14. - 16. nov. 1957. a. toimunud sotsialistlike maade kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise deklaratsioon, Tallinn 1957.

Kommunistlike parteide ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

A. K ö ö r n a , Kaks majandussüsteemi - kaks arenemisteed, Tallinn 1961.

A. K ö ö r n a , Majanduslikus võistluses kapitalismiga võidab sotsialism, Tallinn 1961.

A. K ö ö r n a , Kooseksisteerimine ja võitlus, Tallinn 1965.

NSVL - USA arvudes, Tallinn 1965.

Vastavad artiklid ajakirjades "Мировая экономика и международные отношения" aastakäigud 1964-1965 ja sama ajakirja lisaväljaanded "Экономическое положение капиталистических стран в 1963/1964 г."

3. teema: Imperialismi koloniaalsüsteemi lagunemine Aafrikas.

Ajakiri "Мировая экономика и международные отношения" 1960-1965.

Ajakiri "Проблема мира и социализма" 1960-1965.

4. teema: Noorte rahvusriikide arenemisteed.

Ajakiri "Мировая экономика и международные отношения" 1960-1965.

Ajakiri "Проблема мира и социализма" 1960-1965.

5. teema: Riiklik-monopolistliku kapitalismi arenemine pärast II maailmasõda.

F. E n g e l s , Anti-Dühring, Tallinn 1954, lk.245-246.

V.I. L e n i n , Ähvardav katastroof ja kuidas selle vastu võidelda, Teosed, 25. kd., lk. 334.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, IV, Tallinn 1961.

Ч е п р а к о в , Государственно-монополистический капитализм, Изд. "Мысль", 1965.

Ajakiri "Мировая экономика и международные отношения" 1963-1965.

6. teema: Kapitalismi ebastabiilsuse ja roiskumise suurenemine käesoleval ajal.

Ajakirjad "Мировая экономика и международные отношения" 1963-1965, "Проблема мира и социализма" 1963-1965.

A. K ö ö r n a , Kaks majandussüsteemi - kaks arenemisteed, Tallinn 1962.

A. K ö ö r n a , Kooseksisteerimine ja võitlus, Tallinn 1965.

V.I. L e n i n , Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staadium, VIII ptk., Teosed, 22. kd.

V.I. L e n i n , Imperialism ja sotsialismi lõhenemine, Teosed, 23. kd.

Kommunistlike ja töölisparteide esindajate nõupidamise avaldus (1960. aasta november), Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, esimene osa, IV, V, Tallinn 1961.

7. teema: Kapitalistliku tsükli iseärasused pärast II maailmasõda.

Ajakiri "Мировая экономика и международные отношения" 1960-1965.

8. teema: Lääne-Euroopa majanduslik integratsioon ja vastuolude teravnemine "ühisturul".

Ajakirjad "Мировая экономика и международные отношения" 1960-1965, "Проблема мира и социализма", 1960-1965.

Probleem: Tööstustoodangu kvaliteedi tõstmise
majanduslik stimuleerimine.

Juhendajad dots. A. Kõörna
ja dots. H. Metsa.

1. teema.

Tööstustoodangu kvaliteedi tõstmise rahvamajanduslik
tähtsus.

2. teema.

Kauba tarbimisväärtuse arvestamine plaanilises hinna-
kujundamises.

3. teema.

Tootmise ja tarbimise otseste seoste tähtsus toodangu
kvaliteedi tõstmisele.

4. teema.

Toodangu kvaliteedi tõstmise vajalikkus ja võimalikkus
tänapäeva teaduslik-tehnilise progressi tingimustes.

5. teema.

Toodangu kvaliteedi tõstmise majanduslik stimuleerimine.

6. teema.

Töövahendite vastupidavuse ja töökindluse suurendamise
rahvamajanduslik tähtsus.

7. teema.

Tööstusliku tootmise planeerimise ja materiaalse stimu-
leerimise täiustamisest NSV Liidus.

8. teema.

Sotsialistlik võistlus ENSV ettevõtetes toodangu kvaliteedi tõstmise eest.

9. teema.

Toodangu kvaliteedi dünaamika ettevõttes /reklamatsioonide, sordilisuse plaani täitmise ja praagi analüüs/.

K i r j a n d u s :

MLKP Keskkomitee 1965. aasta septembripleenumi ja NSV Liidu Ülemnõukogu kuienda koosseisu istungjärgu materjale.

Ajakirjad "Коммунист", "Вопросы экономики", "Научные доклады высшей школы", "Экономические науки" 1962 -1965.

"Экономическая газета" 1962 - 1965.

Tööstusettevõtete ökonomika. Õrik, Tallinn 1963, lk.358-359.

Р о т ш т е й н , А.И., Очерки промышленной статистики СССР, Изд. Статистика, 1964, lk. 158 - 185.

К о с л о в , В., Тööviljakus ja kvaliteet, Tallinn 1961.

К о р н и е н к о , В.Т., Цены и потребительский спрос. Изд. "Экономика", М. 1964.

П а т р а к о в , И.Я., Рентабельность и цена. Изд. "Экономика", М. 1964.

Учет потребительских свойств продукции в ценообразовании. Изд. "Наука", М. 1964.

Juhendaja dots. H. Metsa.

1. teema.

Toodangu optimaalne kvaliteet.

2. teema.

Toodangu kvaliteedi olemus.

3. teema.

Toodangu kvaliteedi tõstmise materiaalne stimuleerimine hinna kaudu.

4. teema.

Standard ja kvaliteet.

5. teema.

Tootmisvahendite kvaliteedi põhilised parameetrid ja nende dünaamika N. ettevõttes.

6. teema.

Toodangu kvaliteet ja ettevõtte tootmistevõime majanduslik efektiivsus.

7. teema.

Tootlike fondide kasutamise efektiivsuse tõstmise teed.

8. teema.

Isemajandamise tugevdamine tööstuses kaasajal.

K i r j a n d u s :

MLKP Keskkomitee 1965. aasta septembripleenumi ja NSV Liidu Ülemnõukogu kuuenta koosseisu kuenda istungjärgu materjale. Ajakirjad "Eesti Kommunist", "Коммунист", "Вопросы экономики", "Социалистический Труд", "Wirtschaftswissenschaft", "Einheit", aastakäigud 1962-1965. "Экономическая газета" 1962 - 1965.

Probleem: Palkade reguleerimine ja tööviljakuse tõus.

Juhendaja dots. kt. V. Türk.

1. teema.

Tööviljakuse ja palga kasvu vaheline seos sotsialistlikus tööstuses.

2. teema.

Premiaalpalgasüsteemi mõju toodangu kvaliteedile.

3. teema.

Tariifisüsteemi rakendamine sotsialistlikus tööstuses.

4. teema.

Kaubandustöötajate palkade reguleerimine N. linnas või rajoonis.

5. teema.

Tervishoiutöötajate palkade reguleerimine N. linnas või rajoonis.

6. teema.

Haridustöötajate palkade reguleerimine N. linnas või rajoonis.

K i r j a n d u s :

M a r x , K., Gotha programmi kriitika, I osa, ERK, 1957.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, II osa,
Tallinn 1962.

Г р у з и н о в , В.П., Заработная плата в промышленности
социалистических стран, М. 1963.

M a i e r , В.Ф., Заработная плата в период перехода к
коммунизму, М. 1963.

T ü r k , V., Miks tööviljakus peab kasvama kiiremini kui
töötasu, Tallinn 1963.

T ü r k , V., Palk sotsialistlikus ühiskonnas, Tallinn 1961.

Ajakirjad "Коммунист", "Вопросы экономики", "Социалисти-
ческий труд", aastakäigud 1964-1965.

Ajaleht "Экономическая газета", aastakäigud 1964-1965.

Kohalike ettevõtete ja üleliidulised statistilised mater-
jalid.

Probleem: Materiaalne stimuleerimine ja põllumajandusliku
tootmise intensiivistamine.

Juhendaja v.-õp. Ü.Vanaaseme.

1. teema.

Põllumajanduse materiaal-tehnilise baasi arenemine.

2. teema.

Kolhoositodangu hinnad ja tootmise rentaablus.

3. teema.

Diferentsiaalrent ja kolhoosidele ühetaolisemate majandamis-
tingimuste loomine.

4. teema.

Töötasu täiustamine põllumajanduses.

5. teema.

Sotsialistliku omandi kahe vormi arenemine ja täiustamine põllumajanduses.

Kirjandus:

Ajskirjad.

Ajakirjad "Eesti Kommunist", "Sotsialistlik Põllumajandus" 1962-1965.

B r e ž n e v , L.I., NSV Liidu põllumajanduse edasiarendamise pakilistest abinõudest. Ettekanne NLKP Keskkomitee Pleenumil 24. märtsil 1965. "Rahva Hääl", 27. märtsil 1965.

H a g e l b e r g , R., Kolhoositootmise majanduslik analüüs, Tallinn 1963.

Põllumajandusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1962.

K a a r a m a , L., Nõukogude küla teel kommunismile, Tallinn 1962.

B r o n š t e i n , M., M e t s a , H., Väärtus, hind ja hinnapoliitika, Tallinn 1964.

Б у з д а л о в , Интенсификация сельскохозяйственного производства, М. 1962.

С т у д е н к о в а , М.Н., Себестоимость продукции и рентабельность колхозного производства, М. 1962.

С д о б н о в , С.М., Две формы социалистической собственности и пути их сближения, М. 1961, гл. I-4.

Тартуский государственный университет
СССР, г. Тарту, ул. Пликооли, 18

МЕТОДИЧЕСКИЕ УКАЗАНИЯ
ПО ПОЛИТИЧЕСКОЙ ЭКОНОМИИ
для студентов заочного отделения
На эстонском языке

Vastutav toimetaja V. Türk
Korrekter E. Oja

=====

TRÜ rotaprint 1965. Trükipoognaid 3,75. Tingtrüki-
poognaid 3,40. Arvestuspooagnaid 3,3. Trükiarv 1000.
Paljundamisele antud 3. XI 1965. Tell.nr. 420.

Hind 7 kop.

Hind 7 kop.

A-27238

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00427568 3